

In memoriam Georges Parez

Enkele maanden voor zijn overlijden hadden wij schepen Parez nog gesproken over ons boekje voor 1998, waarin we het zouden hebben over 'Park 58', een van de vele realisaties van deze schepen van openbare werken van Heist.

Hij ging een en ander opzoeken en zelf een stukje schrijven. Het zou immers 40 jaar geleden zijn dat Heist een nieuw park kreeg, ter hoogte van het waterwinningsgebied in Duinbergen.

Drie weken voor zijn heengaan zagen wij hem nog met zijn wagen parkeren voor zijn restaurant 'De Panier d'Or', het was een laatste keer dat we hem een goede dag konden wensen.

Voor Heyst Leeft was wijlen Georges Parez van grote betekenis. Niet alleen door zijn regelmatige bijdragen, maar ook omwille van de vele informatie die hij ons gaf. Wilden wij iets weten van vroeger, dan volstond een telefoontje om het juiste antwoord te krijgen.

Slechts enkele jaren geleden toonden wij hem oude postkaarten van de zeedijk en hij noemde ons zonder verpinken alle namen van de oude villa's.

Wij vroegen ook een aantal mensen uit onze gemeente om eens een aantal gedachten op papier te zetten.

Twee vooraanstaande personen, die hem goed gekend hebben, reageerden positief op onze vraag en wij zijn er hen dankbaar voor.

Ere-senator Manu Desutter bekijkt het vanuit de politieke hoek, ere-zuster-overste Bleyaert benaderde meer de sociale mens die zich op rijpere leeftijd inzette voor de kliniek en de instellingen van de zusters O.L.V. Onbevlekt uit Heist.

In ons boekje jaargang 17, nummer 3, herlezen wij nog eens zijn pleidooi voor een schoner Heist.

Uit onze archieven haalden wij het origineel manuscript, waarvan wij de eerste handgeschreven pagina met fierheid en emotie en U voorleggen.

Het bewijst dat ere-schepen Georges Parez een blijvende bekommernis had voor zijn Heist-Duinbergen, dat hij heeft zien groeien en bloeien, en waarvoor hij zich dag en nacht heeft ingezet.

André Desmidt